

JUZGADO DE LO CONTENCIOSO ADMINISTRATIVO N° 9 DE VALENCIA

Procedimiento Abreviado [PAB] - 000242/2023

Demandante: [REDACTED]
Representación: ROCIO MATAIX GONZALEZ IGNACIO ZABALLOS TORMO
Demandada: AYUNTAMIENTO DE BURJASSOT
Representación: JOSE FRANCISCO VIVES ZAPATER

Tipo de Expediente Entidades Locales (Art. 8.1)
Materia: Responsabilidad patrimonial
Contra: Silencio Adtvo

Ángel Ilario Pérez, magistrat, ha dictat, en nom del Rei, la següent

SENTÈNCIA n° 275/23

València, divendres 1 de desembre de 2023.

En el recurs contenciós-administratiu 242/23; seguit entre el senyor [REDACTED], part demandant, representat pel procurador Ignacio Zaballos Tormo i defés per l'advocada Rocío Mataix González; i l'Ajuntament de Burjassot, administració demandada, representat per la procuradora Ana María Garrigós Soriano i defés per l'advocat José Vives Zapater. El recurs s'ha seguit pels tràmits del procediment abreujat i en matèria de responsabilitat patrimonial de l'administració.

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER.- Peticions i al·legacions del demandant.

La persona demandant presenta recurs contenciós-administratiu en impugnació de la desestimació presumpta per silenci administratiu de la seua reclamació per responsabilitat patrimonial en relació amb les lesions que va patir quan anava amb patinet per un carrer de Burjassot i va caure com a conseqüència del defectuós estat del seu paviment. Considera que el seu Ajuntament és responsable de la seua caiguda i li reclama una indemnització de 28.761,08 euros.

SEGON.- Posició de la part demandada.

L'administració demandada s'oposa al recurs i en demana la desestimació. Considera que no hi ha nexa causal entre la caiguda i l'actuació municipal, sobre la base de les característiques del defecte que hauria provocat l'accident, d'escassa importància i ubicat a un lloc on és difícilment detectable i que no dificulta el funcionament ordinari de la via. També entén que la indemnització reclamada és excessiva.

TERCER.- Prova.

S'ha proposat prova de documents, que s'ha admés i practicat íntegrament; interrogatori de testimonis, que s'ha admés i practicat també íntegrament; i prova de perits, que s'ha admés però s'ha considerat innecessària la ratificació i exposició en la vista dels dictàmens pericials mèdics de les parts.

QUART.- Tramitació del recurs.

El recurs es va iniciar mitjançant escrit de demanda, presentat el 15 de juny de 2023. Es va reclamar l'expedient administratiu i es va convocar la vista, que es va celebrar el passat 30 de novembre de 2023, amb l'assistència de totes les parts, que van exposar les seues respectives posicions. Proposada, admesa i practicada la prova, l'assumepte va quedar vist per a dictar sentència.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER.- Activitat administrativa impugnada.

El recurs se segueix en impugnació de la desestimació presumpta per silenci administratiu de la reclamació per responsabilitat patrimonial presentada pel demandant a l'Ajuntament de Burjassot, expedient 2022/0006736F.

SEGON.- La responsabilitat patrimonial de l'administració. Principis generals.

La responsabilitat patrimonial de l'administració pels danys causats als particulars pel seu funcionament ve proclamada en l'article 106.2 de la Constitució Espanyola i regulada en els articles 32 i següents de la Llei 40/2015, de Règim Jurídic del Sector Públic.

Els seus pressupostos bàsics han sigut establerts per la jurisprudència i són els següents: un dany o perjudici real i efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat en relació amb una persona o un grup de persones; que el dany siga imputable causalment a l'administració tant pel normal com per l'anormal funcionament d'un servei públic; absència de culpa exclusiva de la víctima i de força major; i que el lesionat no tinga el deure jurídic de suportar el dany per la seua pròpia conducta.

Aquests elements han de ser provats per la part que presenta la reclamació, de conformitat amb la regla general de la càrrega de la prova que estableix l'article 217 de la Llei d'enjudiciament civil.

A més a més, s'ha de tindre en compte que, segons ha determinat també la jurisprudència, *"no es acorde con el referido principio de responsabilidad patrimonial objetiva su generalización más allá del principio de causalidad, aun de forma mediata, indirecta o concurrente, de manera que, para que exista aquélla, es imprescindible la existencia de nexos causal entre la actuación de la Administración y el resultado lesivo o dañoso producido, y que la socialización de riesgos que justifica*

la responsabilidad objetiva de la Administración cuando actúa al servicio de los intereses generales no permite extender dicha responsabilidad hasta cubrir cualquier evento, lo que, en otras palabras, significa que la prestación por la Administración de un determinado servicio público y la titularidad por parte de aquélla de la infraestructura material para su prestación no implica que el vigente sistema de responsabilidad patrimonial objetiva de las Administración Públicas convierta a éstas en aseguradoras universales de todos los riesgos con el fin de prevenir cualquier eventualidad desfavorable o dañosa para los administrados que pueda producirse con independencia del actuar administrativo, porque de lo contrario se transformaría aquél en un sistema providencialista no contemplado en nuestro ordenamiento jurídico.”

Partint d'aquestes idees i principis, haurem d'examinar la reclamació que presenta la demandant.

TERCER.- Circumstàncies de la caiguda del demandant: inexistència de responsabilitat patrimonial de l'administració.

La caiguda del demandant es produeix quan va amb un patinet per la calçada d'un carrer. La caiguda es produeix com a conseqüència d'una irregularitat a un element metàl·lic del sistema de clavegueram. A la vista de les fotografies queda clar que es tracta d'un defecte que, en principi, no impedeix la circulació ordinària dels vehicles i l'ús normal de la calçada. Els estàndards d'eficàcia exigibles a l'administració no imposen l'obligació de tindre en perfecte estat i en tot temps tots els elements d'aquesta classe que hi ha a les vies municipal, exigència que resulta materialment i econòmicament inviable. Amb independència de si l'element en qüestió era o no fàcilment detectable pel conductor del patinet, del que no hi ha cap dubte és que el demandant no conduïa el seu vehicle amb les exigències de la normativa de trànsit, en particular els articles 15 de la Llei de Trànsit i 29 del Reglament General de Circulació: *“Como norma general y muy especialmente en las curvas y cambios de rasante de reducida visibilidad, el vehículo circulará en todas las vías objeto de esta Ley por la derecha y lo más cerca posible del borde de la calzada, con las excepciones que reglamentariamente se determinen, manteniendo en todo caso la separación lateral suficiente para realizar el cruce con seguridad.”*

A la vista de les fotografies, es pot comprovar que el defecte està a prop d'un encreuament amb un pas de vianants i que la calçada té una amplària suficient per a permetre que un patinet o vehicle de mobilitat personal que circule correctament, és a dir, el més a prop possible a la vora de la calçada, no haja de passar per sobre d'ell.

Per tant, coincidint amb les tesis de l'administració demandada, queda descartat el nexa causal de la caiguda amb l'actuació municipal i el recurs ha de ser desestimat.

QUART.- Conclusió: desestimació del recurs.

Com a conseqüència del que s'ha exposat en els fonaments de dret anteriors, s'haurà de dictar la sentència prevista en les lletres 68.1.b), i 70.1 de la Llei

Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa-Administrativa (LJCA), amb desestimació del recurs contenciós-administratiu.

CINQUÉ.- Costes processals.

En aplicació de l'article 139 de la LJCA, les costes processals no s'han d'imposar a cap de les parts, atés que el recurs ha sigut provocat per l'incompliment, per part de l'Ajuntament demandat, de la seua obligació de dictar resolució expressa.

DECISIÓ

Per les raons exposades, he decidit:

- 1.- Desestimar aquest recurs contenciós-administratiu.
- 2.- No imposar les costes processals a cap de les parts.

MODE D'IMPUGNACIÓ: Segons els articles 81 i 86 de la Llei Reguladora de la Jurisdicció Contenciosa-administrativa, aquesta sentència no admet cap recurs.

Així ho decidisc, pronuncie i signe.

PUBLICACIÓ: La sentència ha sigut pronunciada en audiència pública pel magistrat que l'ha dictada. El Lletat de l'Administració de Justícia en dóna fe.